

[Egon Jensen.]

som regeringens forslag, men man sætter ingen bundgrænse på, eller rettere sagt, man giver mulighed for at gå meget, meget langt ned. Vi kan altså ikke støtte nogen af ændringsforslagene. Det ene har lidt af vores sympati, men der er lidt for meget i det, og det andet er en begrænsning, som vi i hvert fald ikke synes vi kan gå med til.

Glistrup (FP):

Hjertets renhed er at ville ét, og hr. Egon Jensen skal bestemt ikke have nogen som helst bekymringer med hensyn til at tro, at fremskridtspartiets hjertes er urene. Vi vil ét: vi vil af med indkomstskatten, og i januar måned kom vi bedst af med indkomstskatten ved at stemme imod lovforslaget, men på grund af de taktiske manøvrer, som hr. Egon Jensens parti har foretaget i mellemtiden, kommer vi nu bedst af med indkomstskatten ved at stemme for regeringens forslag. Altså taler vi i marts ud fra nøjagtig samme synspunkt, som vi talte ud fra i januar, men resultatet bliver et andet, fordi man har ødelagt den danske samfundsøkonomi, således om hr. Egon Jensens parti har, ved at gå ind på dette ulyksalige forlig, der gør isvinteren et år længere og får den til at vare frem til 1. april 1975.

Så er der et lille problem vedrørende retsforbundets ændringsforslag. Der sagde jeg, at vi havde en vis sympati for retsforbundets ændringsforslag, fordi det kunne medføre en større suverænitet hos amtskommunerne. Herved forudsatte jeg naturligvis, at man overensstemmende med, hvad de konservative har foreslået, vil ophæve også første punktum i § 2. For gør man ikke det, så er retsforbundets forslag jo det rene, jeg ved ikke, hvilket udtryk man kan tillade sig, jeg ville meget gerne sige galimatias, men det tør jeg måske ikke.

(Kort bemærkning).

Egon Jensen (S):

Jeg er slet ikke i tvivl om, at hr. Glistrups hjerte er rent; der er bare en forskellig opfattelse af, hvad renhed står for.

Må jeg sige til hr. Glistrup, at det her er for smed at rette bager. Men nu er jeg i hvert fald klar over, at som udvalgsformand

skal man tage alt muligt forbehold, hver gang fremskridtspartiets repræsentanter kommer tilbage og melder, at det står partiet for, indtil de har været nede og tale med partiformanden, for så har man altså en anden indstilling.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når grundloven foreskriver, at der skal være 3 behandlinger af et lovforslag her i folketinget, er det ikke, fordi man skal læse sig fast, når der kun har været én behandling; så må man tage sine standpunkter og tænke tingene igennem, efter som det udvikler sig, og det er meget, meget vigtigere, at man har et åbent og smidigt sind, end at man låser sig fast over for en udvalgsformand på et alt for tidligt tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Egon Jensen (S):

Ja, jeg beklager i og for sig, at det er sådan, vi skal arbejde her i folketinget, at hvis vi beder om klar besked, får vi den altså ikke, så skifter man bare, når man kommer ned til gruppemødet. Skal vi ikke kunne regne med, at fremskridtspartiets repræsentanter også har en smule baggrund, hvis partiets gruppe har taget stilling, således at vi kan afgive en betænkning og regne med, at det passer?

Niels Helveg Petersen (RV):

Hvis jeg må blande mig i den sidste debat, vil jeg sige, at den glistrupske smidighed er så tydelig, at det vistnok nærmer sig holdningsløshed. Ved første behandling tordnede hr. Glistrup imod regeringens forslag. Her ved anden behandling får vi at vide, at hr. Glistrup nu er tilhænger af forslaget. For eller imod er åbenbart aldeles ligegyldigt.

Hr. H. C. Toft gjorde nogle bemærkninger om vor holdning til det konservative ændringsforslag. Hr. H. C. Toft sagde, at her tilbød man netop amtskommunerne den frihed, som jeg havde været inde på. Men det er jo faktisk ikke rigtigt. Man tilbyder amtskommunerne frit at kunne fastsætte grundskyldpromillen, men med en overgrænse på 15 promille. Det tror jeg er en frihed, som i amterne ville føles som en spændetrøje, for amterne har jo i dag en